

[OKRĄGLUCHNY *ai*

okrągłuchny, okręgluchny.

o *prawdopodobnie jasne (tak w okrągły)*.

sg m N okrągłuchny. ◇ A okrągłuchny. ◇ f N okrągłuchną. ◇ pl N subst okrągłuchn(e). ◇ A subst okrągłuchn(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVIII w.

Intens. od „okrągły”:

a. *Od znac. ‘kolisty, mający podstawę kolistą’:* Okrągłuchny ten wszytek dom [Koloseum] na placu bardzo pięknym. *RywKsięgi* 118.

b. *Od znac. ‘kulisty, wypukły’:* [chameleont] oczy ma wypukłe, okrągłuchne *RadzPodróż* 117.

Hipokor.: O! jako był gładki brzuszek pod jej [Korynny] piersiczkami, Okrągłuchny też zadeczek, żebreczka z boczkami! *Otwin(?)Erot* 39; Weźmi vpráwioney gárnczárfskiey gliny bialey/ czyńże okręgluchne żiarnká mále y wielkie *SienHerb* 597b, K3#d (*Linde*); á brodeczka okręgluchna z nieiákim wdzięcznym wydrożeniem. *AgrWirzb* C2; [niewiasta ma] pierśi łzyrokie á wyniośle rowniuchno ciátem przyodziane/ cyczalki tężuchne/ brzuszek okrągłuchny/ boki miękućkie/ grzbiet rowniuchny á pomkły *AgrWirzb* C2.